

z 30. června 1998, článek 3.1). Tato politika byla založena na socioekonomickém indexu charakterizujícím žáky na základě jejich místa bydliště. Tato metoda identifikace byla ponechána i v upravené verzi politiky vzdělávacích priorit nazvané „diferencované financování“ (dekret z 30. dubna 2009), a to až do roku 2017, kdy byl zaveden nový způsob výpočtu socioekonomického indexu z individuálních proměnných. Tyto dva způsoby výpočtu socioekonomického indexu budou představeny v následujících částech textu.

4.4 Územně založený socioekonomický index

Protože v kvazi-tržním prostředí nebyla myšlenka prioritních zón příliš vhodná pro cílenou podporu škol se znevýhodněnou žakovskou populací, bylo třeba najít řešení založené na identifikaci socioekonomických charakteristik každého jednotlivého žáka. Snaha o přímý přístup k socioekonomickým datům jednotlivých žáků ze sčítání lidu se setkala s odporem, a navíc by přístup k těmto datům byl technicky složitý a nákladný. S oporou o Rosse (1983) ukázal Demeuse (1996, 2002), že nepřímá metoda založená na průměrných socioekonomických datech pro místo bydliště žáka představuje přesnou aproximaci socioekonomického statusu a dobře predikuje vzdělávací obtíž.

Tým výzkumníků z různých univerzit a vědních oborů byl pověřen, aby navrhl výpočet socioekonomického indexu na základě místa bydliště žáka. Členové týmu použili dostupná data, jimiž charakterizovali každý z 19 000 belgických distriktů (nejmenší oblast, pro kterou jsou dostupná data).

Dekret 1998 (článek 4) dal tomuto meziuniverzitnímu týmu jasné zadání:

1. Vytvořit objektivní seznam územních jednotek majících:
  - standard bydlení nižší než národní průměr z hlediska socioekonomické typologie, která bere v úvahu obydlí, prostředky domácnosti v přepočtu na jednoho člena domácnosti a dosažené vzdělání,
  - vyšší podíl nezaměstnaných osob než v celé populaci,
  - vyšší podíl rodin pobírajících tzv. „minimex“ nebo jiné formy sociálních dávek.
  - vzhledem k tomu, že tento index potvrzuje výsledek aplikace socioekonomických kritérií, musí vzít seznam územních jednotek v úvahu také to, zda jsou domovem cizinců nebo osob zahraničního původu, které se v daném místě staly majoritou.
2. Na základě indexu umožňujícího popis žakovské populace podle charakteristik místa bydliště žáků vytvořit žebříček vzdělávacích institucí a rozhodnout, zda jsou oprávněné získat doplňkové zdroje.

Výzkumníci vybrali proměnné tak, aby vyhovovaly požadavkům Dekretu (vytvoření objektivního indexu pro přidělení doplňkových prostředků, a to nezávisle na fungování školního vzdělávání), a zároveň aby umožnily získat odpověď na základní otázku: indikují tyto proměnné *a priori* podmínky školního vzdělávání charakterizované nedostatkem materiálních zdrojů, nedostatečnou podporou rodiny, přítomností (či naopak nepřítomností) socioekonomického prostředí, které podporuje dobré výsledky ve škole? Základním cílem bylo poskytnout pomoc školám se znevýhodněnými žáky, a to nezávisle na tom, zda jsou v porovnání s jinými školami s podobnými žakovskými populacemi úspěšné či nikoli.

Pro účely měření socioekonomické úrovně každé územní jednotky bylo stanoveno pět oblastí:

- příjem;
- kvalita bydlení;

